

Křídla meluzíny

Jiří Schmitzer

Přemýšlím zdali srdce snad
dá se k náměstí přirovnat
svoje stopy nepochopím
i když lze v nich číst

Tak procházím to náměstí
jež sevřené je do pěsti
a chtěl bych v klidu jít však srdce musí bít
i do citlivých míst

R: Jen křídla Meluzíny nevrhají stíny
a průhledná jsou tak že nespatri je zrak
však srdce cítí tlak a určitě je znát, že
Tenké chladné blány jsou zima, mlha, vrány
a tichý v kamnech hlas, když naplní se čas
a lépe je jít spát

Tam do kavárny můžu jít
a něco jíst a něco pít
má.li cenu hledat změnu
a cigarety dým

Jen hlavně zůstat nad věcí
snad řízky, možná telecí
a doušek vína připomíná
co už dávno vím, že.

R:

Docela jsem už zapomněl
čím začal jsem, čím skončit chtěl
ač volím slova stále nová
nejspíš zbytečně

Setmělo se už docela
a sklo mě chladí do čela
a všude víří jako chmýří
zkrátka výtečně:

R: